

disputants-חולקים-הזרה central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

שקלים-התרומה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
כאן בעבודות שבפנים כאן בעבודות שבחוץ	רבי חנינא:										!	◇	יא.			
שחצית גדולה היתה בבני כהנים גדולים שיותר מששים ככרי זהב היו מוציאין בה שהיה כבשה של פרה עומד ולא היה אחד מהן מוציא פירתו בכבשו של חברו אלא סותרו ובונה אותו משלו	רבי חנינא:										■	◇	יא.			
שמעון הצדיק שתי פרות עשה לא בכבש שהוציא את זו הוציא את זו	התיב רבי עולא קומי רבי מנא והא תני:										■	ז	יא.			
אית לך למימר שמעון הצדיק שחץ היה											ז		יא.			
מאי כדון על שם מעלה היא בפרה סילסול היא בפרה											!	◇	יא.			
זיוזין וכתלים היו יוצאין מכאן ומכאן כדי שלא יצאו ויציצו הכהנים ויטמאו:	תני:										■	◇	יא.			
אין משתכרין כל:	רבי עקיבא:											■	יא.			
אלא אם רצה יהיה ההפסד שלו והשכר להקדש מותר												■	◇	יא.		
כהדא בר זמינא איתפקד גביה מדל דיתמין אתא ושאל לר' מנא												○	יא.			
אין בעית די ההפסדה דידך ואגרה דתרויכון שרי	אמר ליה: [רבי מנא]											■	יא.			
רבי חייה בר אדא איתפקד גביה מדל דיתמין ועביד כן:	[רבי חייה בר אדא]											○	יא.			
מותר פירות כל:												■	יא.			
מתני' דר' ישמעאל היא												■	יא.			
מתניתא מותר פירות שכר להקדש, מותר נסכים זו סאה רביעית	רבי חייה בר יוסף פתר:										◆	■	◇	יא.		
מתניתא מותר פירות זו סאה רביעית, מותר נסכים לביירוץ	רבי יוחנן פתר:										◆	■	◇	יא.		
ולית ליה לרבי חייה בר יוסף לביירוץ												ז	יא.			
מה דנפל לסאה רביעית נפל לביירוץ	רבי חזקיה:										!	◇	יא.			
על דעתיה דרבי חייה בר יוסף ניחא אין משתכרין בשל הקדש אף לא בשל עניים לפיכך זה וזה לא היו מודין בפירות												■	יא.			
על דעתיה דרבי יוחנן קשיא												ז	◇	יא.		
עמדו מג' יספק מד'	והא תנינן:											■	ז	◇	יא.	
זה וזה לא היו מודים בפירות	ותנינן:											■	ז	◇	יא.	
לא היו מודים בפירות בקיץ למזבח אבל מודין היו בכלי שרת												!	◇	יא.		
עד כדון בירוצי ציבור ואפילו בירוצי יחיד ולא נמצאו כלי שרת באין משל יחיד	[בעי ר"ח בר בא]											ז	◇	יא.		
אשה שעשתה כתונת לבנה כשרה ובלבד שתמסרנה לציבור	כהדא דתנינן:											!	◇	יא.		
עד כדון בירוצי לח ואפילו בירוצי יבש												ז	◇	יא.		
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא הזבח פסול, אם יש שם זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו לנו נפסלו בלינה ואם לאו ימכרו ויפלו לקיץ המזבח:	כהדא דתנינן תמן:											■	!	◇	יא.	
מותר הקטורת מה היו עושין בה מפרישין ממנה שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה													■	יא.		
ואם בא חדש בזמנו לוקחין אותה מתרומה חדשה ואם לאו מן הישנה:													■	יא.		
ולא נמצא הקדש מתחלל על ההקדש כיצד הוא עושה													ז	◇	יא.	
מביא מעות ומחללין על הבנין ומביא קטורת ומחלל עליהן ונותנים אותה לאומנין בשכרן	רבי שמעון בר ביסנא:											◆	!	◇	יא.	
אומר אני ינתנו לבית גרמו ולבית אבטינס שהיו בקיאים בפיטום הקטורת ובמעשה לחם הפנים	רבי:												◆	!	◇	יא.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שקלים-התרומה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
והן שיהו חייבין להן מעות משעה ראשונה	רבי שמואל בר רב יצחק:											◊
לא היו חייבין להן מעות משעה הראשונה	רבי חייה בר בא בעי:											◊
מקייצין בהן את המזבח	אתא רבי בא בשם ר' חייה בשם ר' יוסי:											◊
מחלפא שיטתיה דר' חייא בר בא תמן פשיטא ליה וכא צריכה ליה	רבי בא בר כהן בעי קומי ר' יוסה:											◊
הא דצריכא ליה בכלי שרת הא דפשיטא ליה בקיץ למזבח												◊
דאיתפלגון												◊
פשיטמה בחולין ר' יוסי בי רבי חנינה אמר פסולה	[רבי יוסי בי רבי חנינה]											◊
כשירה	רבי יהושע בן לוי:											◊
מה טעמא דרבי יוסי בי רבי חנינה												◊
קודש היא שתהא הווייתה כקודש	[דרבי יוסי בי רבי חנינה]											◊
מה טעמא דרבי יהושע בן לוי												◊
קודש היא שתהא באה מתרומת הלשכה	[רבי יהושע בן לוי]											◊
אתיא דרבי יוסי בן חנינה כשמואל ודרבי יהושע בן לוי כר' יוחנן	רבי יוסי בי רבי בון:											◊
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות ציבור רבי יוחנן אמר קטורת	דתנינן: [רבי יוחנן]											◊
תיפתר באומן (משל בית אבטינס) שהיה נוטל בשכרו קטורת	רבי הושעיה:											◊
ודרבי יוסי בי ר' חנינה כשמואל												◊
מכתשת עשו אותה ככלי שרת לקדש	דאמר רב הונא בשם שמואל:											◊
דבר שקדש בכלי שרת נפדה	רבי יוסי בי רבי בון אמרה רבי חונא קומי רבי											◊
ולא דשמואל היא	אמר ליה: [רבי יוסי]											◊
קל היא במותר	דשמואל:											◊
דאיתפלגון												◊
הותרו תמימים שמואל אמר נפדין כתמימים	[שמואל]											◊
נפדין כפסולי המוקדשים	רבי יוחנן:											◊
הותרו שעירים												◊
אם עולה נפדית לא כל שכן חטאת	על דעתיה דשמואל:											◊
ירעו	על דעתיה דר' יוחנן אמר ר' זעירא:											◊
מקייצין בהן את המזבח	רבי שמואל בר רב יצחק:											◊
וקשיא יש חטאת שקריבה עולה												◊
שנייא היא שאין קרבנות ציבור נקבעין אלא בשחיטה	רבי יוסה:											◊
תנאי ב"ד הוא על המותר שיקרבו עולות:	רבי חייא:											◊